

[Brorsen.]

Debat netop angaaende de frivillige Korps, og det vil jeg for mit Vedkommende heller ikke her under Sagens anden Behandling give Anledning til. Men her er altsaa et Punkt, hvor vi ikke er blevet tilfredsstillet i den Grad, som vi kunde have ønsket.

Vi har, som det blev nævnt af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, ogsaa rejst et andet Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om Faner og Standarter. Dette Spørgsmaal synes jeg, det er naturligt at rejse i Forbindelse med alt det andet, der nævnes i Lovforslaget, netop fordi der er Tale om et Irritationsmoment, og det kan jo ikke nægtes, at der ogsaa ligger et Irritationsmoment i alle de Faner og Standarter, hvormed de unge Mennesker er udstyret, naar de spadserer ud ad Landevejen.

Jeg er glad ved, at Venstre har rejst en Diskussion om det Spørgsmaal. Vi fik ingen Tilslutning — jeg havde nær sagt allermindst fra det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der optraadte ret voldsomt imod vor Tanke —, men jeg synes, vi er ved at komme paa Afveje her. Det er sjælden, man ser Dannebrog, som vi fylkedes om i alt Fald i Skytte- og Gymnastikforeninger i gamle Dage, det er ganske andre Faner og Flag, man nu har i Spidsen for Toget, naar man gaar ud ad Landevejen, og jeg synes, at netop et Parti som Det konservative Folkeparti skulde være med til i højere Grad at komme ind paa det gamle, at det er Dannebrog, der er vort Flag. At man saa vil have visse Kendemærker, visse Standarter for de forskellige Afdelinger, er en Sag for sig, men jeg synes, vi er ved at komme paa Afveje, at Dannebrog i mangfoldige Tilfælde glider i Baggrunden. Det er Anledningen til, at vi inden for Udvalget har rejst den Debat, men, som sagt, vi fik ingen Tilslutning, vi mødte Modstand fra alle Sider, ogsaa fra det ærede Medlem Hr. Christmas Møller.

Saaledes som Lovforslaget nu er affattet, vil jeg paa mit Partis Vegne anbefale det. Der er stillet et Par Underændringsforslag fra konservativ Side; med Hensyn til det første mener jeg, vi vil holde os neutrale, og det sidste vil vi stemme imod.

A. M. Hansen: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale, at man stemmer for

Lovforslaget, saaledes som det nu er blevet formet. Med Hensyn til den vigtigste Ændring, nemlig Bestemmelsen om, at Spejderorganisationerne og Frivilligt Drengeforbund undtages fra Uniformsforbudet, kan jeg udtale min Tilfredshed med, at det nu er lykkedes at finde en Form, saaledes at der er blevet Klarhed over, at det kun er de her nævnte Organisationer, der kommer ind under Undtagelsen.

I Anledning af det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Udtalelse om, at denne Forbudslovgivning er der ingen Rimelighed i, vil jeg gerne minde om, hvad Politidirektøren i København og Politiajudanten i Sønderjylland har udtalt i Bemærkningerne til Lovforslaget. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller kan jo betyde overordentlig meget inden for sit eget Parti... (*Hans Thyge Jacobsen:* Det er hørt!). Ja, det har jeg ikke noget imod, at det ærede Medlem siger „Hør“ til, det ærede Medlem vil jo ogsaa være nærmest til at sige „Hør“ til dette... men ud over dette maa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller nu vide, at hans Ord har ingen Vægt i denne Henseende i Sammenligning med, hvad de to nævnte Chefer udtaler om dette Spørgsmaal. Lad mig minde om, at disse Myndigheder siger, at „Uniformsforbudet i den forløbne Tid i høj Grad har bidraget til en rolig og fredelig Udvikling af Forholdene her i Landet, og at det maa anses for meget ønskeligt, at Lovens Gyldighed forlænges.“ Hvor megen Vægt jeg end tillægger det ærede Medlems Ord, maa jeg dog tillægge de nævnte Myndigheders Udtalelser endnu større Vægt.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller beklagede sig over, at man i Udvalget ikke vilde give Tilladelse til, at der blev rettet Forespørgsel til Universitetets Rektor og Administrator og til Direktøren for Polyteknisk Læreanstalt om, hvad Indtryk de havde af de frivillige Korps. For det første er det mig ikke muligt at se, hvad der vilde være opnaaet ved at afæske disse ærede Herrer deres Mening om denne Sag, da det dog absolut ikke kunde være Sagkundskaben, man søgte hos dem, den vilde man vel søge et helt andet Sted. Dertil kommer jo, at Tiden var fremrykket, vi var i Udvalget enige om, at vi skulde have gjort denne Lov færdig nu inden